

Urcuş de Sisif

Lavinia Elena Niculicea

Limpezi-voi cerul prin vis şi rugăciune,
Din Paradis, îngerî să-mi coboare-n gând,
Să stingă c-un cuvânt al durerii tăciune.
Mă-ntorc în mine, nori negri parfumând.

Duc pe umeri ca Sisif univers de patimi,
Să urc cu soarele, înţelepciunii trepte.
Prăvălită prin doruri, c-un ulcior de lacrimi,
Urc şi fur din Rai câteva mere coapte...

Aş vrea să urc Olimpul, un pisc de neatins,
Cu a visului busolă, îmi găsesc eu sensul,
Descărcându-mi rucsacul cu himere ascuns
La fiecă răscruce, universu-mi-ntoarce ceasul.